31992L0065

L 268/54 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 14.9.1992

NÕUKOGU DIREKTIIV 92/65/EMÜ,

13. juuli 1992,

milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekuid, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

elusloomad ja loomsed saadused on lisatud asutamislepingu II lisas esitatud toodete loetelusse; selliste loomade ja toodete turuleviimine on osa põllumajandusega tegeleva elanikkonna sissetulekuallikas;

selle sektori ratsionaalse arengu tagamiseks ja tootlikkuse suurendamiseks tuleks sätestada loomade ja toodete loomatervishoiunõuded ühenduse tasandil;

ühendus peab siseturu väljakujundamiseks kavandatud meetmed võtma järk-järgult ajavahemikus, mis lõpeb 31. detsembril 1992;

eespool nimetatud eesmärke silmas pidades on nõukogu sätestanud loomatervishoiu eeskirjad, mida kohaldatakse karuloomade, sigade, lammaste, kitsede, hobuslaste, kodulindude, haudemunade, kalade ja kalatoodete, kahepoolmeliste karploomade, pullide ja kultide sperma, lammaste embrüote, värske liha, linnuliha, lihatoodete, ulukiliha ja küülikuliha suhtes;

loomatervishoiu eeskirjad tuleks vastu võtta eespool nimetatud eeskirjadega veel hõlmamata loomade ja loomsete saaduste turuleviimiseks;

tuleks ette näha käesoleva direktiivi kohaldamine, ilma et see piiraks nõukogu 3. detsembri 1982. aasta määruse (EMÜ) nr 3626/82 (ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni ühenduses rakendamise kohta) ([4]) kohaldamist;

teatavate tehniliste aspektide puhul tuleb viidata nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiivile 64/432/EMÜ ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta ([5]) ja 18. novembri 1985. aasta direktiivile 85/511/EMÜ, milles kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks ([6]);

kontrollide korraldamisel ning järelevalve ja rakendatavate kaitsemeetmete puhul tuleb viidata nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis 90/425/EMÜ (milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle) ([7]) sätestatud üldeeskirjadele;

kui ei ole sätestatud teisiti, tuleb liberaliseerida loomade ja loomsete saadustega kauplemist, ilma et see piiraks võimalike kaitsemeetmete võtmist;

loomi ohustavate haiguste levimise olulist riski arvesse võttes tuleks teatavate loomade ja loomsete saaduste puhul täpsustada erinõuded, mida rakendatakse nende turuleviimisel kauplemise eesmärgil, eelkõige hea tervisliku seisundiga piirkondades;

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning Iirimaa eriline olukord, mis on tingitud nende saarelisest asendist ja tõsiasjast, et nendes riikides ei ole esinenud marutaudi pika aja vältel, õigustab erisätete kohaldamist, millega tagatakse, et nende koerte ja kasside turuleviimine Ühendkuningriigis ja Iirimaal, kes ei ole pärit nimetatud riikidest, ei kätke riski viia nendesse riikidesse marutaudi, ilma et see mõjutaks veterinaarkontrollide kaotamist liikmesriikide piiridel;

([1]) EÜT C 327, 30.12.1989, lk 57 ja EÜT C 84, 2.4.1990, lk 102.
([2]) EÜT C 38, 19.2.1990, lk 134 ja EÜT C 149, 18.6.1990, lk 263.
([3]) EÜT C 62, 12.3.1990, lk 47 ja EÜT C 182, 23.7.1990, lk 25.
([4]) EÜT L 384, 31.12.1982, lk 1. Viimati muudetud määrusega (EMÜ) 197/90 (EÜT L 29, 31.1.1990, lk 1).
([5]) EÜT 121, 29.7.1964, lk 1977/64. Viimati muudetud direktiiviga 91/499/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 107).
([6]) EÜT L 315, 26.11.1985, lk 11. Muudetud direktiiviga 90/423/EMÜ (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 13).
([7]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. Viimati muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

veterinaarsertifikaat on kõige kohasem vahend nende nõuete järgimise tagamiseks ja järelevalveks;

ühenduse tervisliku seisundi säilitamiseks käesolevas direktiivis osutatud loomade ja loomsete saaduste turuleviimise korral tuleks nende suhtes kohaldada kaubanduse miinimumnõudeid, mille täitmist jälgitakse vastavalt nõukogu 10. detsembri 1990. aasta direktiivis 90/675/EMÜ (milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted) ([1]) sätestatud põhimõtetele ja eeskirjadele;

tuleks sätestada kord, mis seaks sisse liikmesriikide ja komisjoni vahelise tiheda koostöö alalises veterinaarkomitees;

artiklis 29 sätestatud käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg 1. jaanuar 1994 ei tohiks mõjutada veterinaarkontrollide kaotamist piiridel 1. jaanuaril 1993,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis sätestatakse loomatervishoiu nõuded, mis reguleerivad ühendusesisest kauplemist loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende importi ühendusse.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse, ilma et see piiraks vastavalt määrusele (EMÜ) nr 3626/82 vastuvõetud sätete kohaldamist.

Käesolev direktiiv ei mõjuta lemmikloomade suhtes kohaldatavaid riiklikke eeskirju, kuid nende jõussejätmine ei tohi takistada veterinaarkontrollide kaotamist liikmesriikide piiridel.

Artikkel 2

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *kauplemine* — kauplemine direktiivi 90/425 EMÜ artikli 2 lõikes 3 määratletud tähenduses;

b) *loomad* — nende loomaliikide isendid, millele ei ole viidatud direktiivides 64/432/EMÜ, 90/426/EMÜ, ([2]) 90/539/EMÜ, ([3]) 91/67/EMÜ, ([4]) 91/68/EMÜ, ([5]) 91/492/EMÜ ([6]) ja 91/493/EMÜ ([7]);

c) *heakskiidetud asutus, instituut või keskus* — vastavalt artiklile 13 heakskiidetud püsiv, geograafiliselt piiratud üksus, kus peetakse või kasvatatakse pidevalt üht või mitut loomaliiki kaubanduslikel või mittekaubanduslikel eesmärkidel ja üksnes ühel või mitmel järgmistest eesmärkidest:

— loomade näitamine ja rahva harimine,

— liikide säilitamine,

— teaduslikud põhi- ja rakendusuuringud või loomade aretamine selliste uuringute tarbeks;

d) *teatamiskohustuslikud loomataudid* — A lisas loetletud taudid.

2. Peale selle kohaldatakse *mutatis mutandis* direktiivide 64/432/EMÜ, 91/67/EMÜ ja 90/539/EMÜ artiklis 2 sisalduvaid mõisteid, välja arvatud heakskiidetud keskuste ja asutuste mõisteid.

([1]) EÜT L 373, 31.12.1990, lk 1. Muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

([2]) Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/426/EMÜ hobuste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42). Muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

([3]) Nõukogu 15. oktoobri 1990. aasta direktiiv 90/539/EMÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 303, 31.10.1990, lk 6). Viimati muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

([4]) Nõukogu 28. jaanuari 1991. aasta direktiiv 91/67/EMÜ akvakultuurloomade ja -toodete turuleviimist reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 46, 19.2.1991, lk 1).

([5]) Nõukogu 28. jaanuari 1991. aasta direktiiv 91/68/EMÜ lammaste ja kitsede ühendusesisest kaubandust reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 46, 19.2.1991, lk 1).

([6]) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/492/EMÜ, milles sätestatakse elusate kahepoolmeliste karploomade tootmise ja turuleviimise tervishoiunõuded (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 1).

([7]) Nõukogu 22. juuli 1991. aasta direktiiv 91/493/EMÜ, milles sätestatakse kalatoodete tootmise ja turuleviimise tervishoiunõuded (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 15).

II PEATÜKK

Kaubanduse suhtes kohaldatavad sätted

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad, et artikli 1 esimeses lõigus osutatud kauplemist ei keelata või piirata muudel loomade tervisega seotud põhjustel peale käesoleva direktiivi kohaldamisest või ühenduse õigusest ja eelkõige võetavatest kaitsemeetmetest tulenevatel loomade tervisega seotud põhjustel.

Artikkel 4

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et direktiivi 90/425/EMÜ artikli 4 lõike 1 punkti a kohaldamiseks võib käesoleva direktiivi artiklites 5–10 osutatud loomadega kaubelda, ilma et see piiraks artikli 13 kohaldamist ja artikli 24 rakendamisel vastuvõetavate erisätete kohaldamist, üksnes juhul, kui kõnealused loomad vastavad artiklites 5–10 sätestatud nõuetele ja on pärit käesoleva direktiivi artiklis 12 osutatud ettevõtetest, mille on registreerinud pädev asutus ning, mis kohustuvad:

— laskma korrapäraselt kontrollida peetavaid loomi vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõikele 3,

— teatama pädevale asutusele lisaks teatamiskohustuslike taudide puhkemisele ka B lisas osutatud taudide puhkemisest, mille jaoks on asjaomane liikmesriik koostanud kontrolli- ja seireprogrammi,

— järgima riigisiseseid erimeetmeid, et tõrjuda vastava liikmesriigi jaoks erilise tähtsusega haigust, mida hõlmab vastavalt artiklile 14 koostatud programm või artikli 15 lõike 2 alusel tehtud otsus,

— viima kaubanduslikel eesmärkidel turule üksnes loomi, kellel puuduvad haigustunnused ja kes on pärit ettevõtetest või piirkondadest, mille suhtes ei kohaldata ühtegi keeldu loomade tervisega seotud põhjustel ega artiklites 5–11 ettenähtud veterinaarsertifikaadi või äridokumendita loomade tõttu, ning kellega on kaasas ettevõtja tõend selle kohta, et kõnealustel loomadel ei ole väljasaatmise ajal ilmseid haigustunnuseid ning, et tema ettevõtte suhtes ei kohaldata veterinaarpiiranguid,

— täitma peetavate loomade heaolu tagavaid nõudeid.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid tagavad, et ahvidega (ahvilised ja leemurilised) kauplemine on lubatud üksnes nende asutuste, instituutide või keskuste vahel, mille on liikmesriikide pädevad asutused vastavalt artiklile 13 heaks kiitnud, ning et selliste loomadega on kaasas E lisas esitatud näidisele vastav veterinaarsertifikaat ja avaldus, mille peab loomade tervise tagamiseks täitma selle asutuse, instituudi või keskuse veterinaararst, kust loomad pärit on.

2. Liikmesriigi pädev asutus võib erandina lõikest 1 lubada, et heakskiidetud asutus, instituut või keskus omandab üksikisikule kuuluvad ahvid.

Artikkel 6

A. Ilma, et see piiraks artiklite 14 ja 15 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kabiloomadega, mille liikidele ei ole osutatud direktiivides 64/432/EMÜ, 90/426/EMÜ ja 91/68/EMÜ, võib kaubelda üksnes juhul, kui nad vastavad järgmistele nõuetele.

1. Üldjuhul:

a) peavad loomad olema identifitseeritud vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktile c;

b) ei tohi loomad olla ette nähtud tapmiseks nakkushaiguse likvideerimise programmi raames;

c) ei tohi loomad olla vaktsineeritud suu- ja sõrataudi vastu ning peavad vastama direktiivi 85/511/EMÜ ja direktiivi 64/432/EMÜ artikli 4a asjakohastele nõuetele;

d) peavad loomad pärit olema direktiivi 64/432/EMÜ artikli 3 lõike 2 punktides b ja c osutatud ettevõttest, mille suhtes ei kohaldata loomatervishoiu meetmeid, eelkõige direktiivide 85/511/EMÜ, 80/217/EMÜ [1] ja 91/68/EMÜ alusel võetavaid meetmeid ning neid peab olema kõnealuses ettevõttes peetud püsivalt nende sünnist alates või viimase kolmekümne päeva jooksul enne väljasaatmist;

e) impordi korral:

— peavad loomad olema pärit kolmandast riigist ning olema kantud veergu pealkirjaga "Muud kabiloomad", mis tuleb lisada vastavalt direktiivi 72/462/EMÜ [2] artiklile 3 koostatud loetellu,

[1] Nõukogu 22. jaanuari 1980. aasta direktiiv 80/217/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed sigade katku tõrjeks (EÜT L 47, 21.2.1980, lk 11). Viimati muudetud direktiiviga 87/486/EMÜ (EÜT L 280, 3.10.1987, lk 21).

[2] Nõukogu 12. detsembri 1972. aasta direktiiv 72/462/EMÜ tervishoiu- ja veterinaarinspektsiooni probleemide kohta veiste ja sigade ning värske liha impordil kolmandatest riikidest (EÜT L 302, 31.12.1972, lk 28). Viimati muudetud direktiiviga 91/497/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 69).

— peavad loomad vastama loomatervishoiu erinõuetele, mis sätestatakse artiklis 26 ettenähtud korras ja mis on vähemalt samaväärsed käesoleva artikli nõuetega;

f) peab loomadega kaasas olema E lisas esitatud näidisele vastav sertifikaat, millele on lisatud järgmine avaldus:

"Avaldus

Mina, allakirjutanu (riiklik veterinaararst), kinnitan, et mäletsejaline/sigalane, [a] kelle suhtes ei kohaldata direktiivi 64/432/EMÜ:

a) kuulub ..... liiki;

b) ei ilmuta kontrolli käigus mingeid nende haiguste kliinilisi tunnuseid, millele ta on vastuvõtlik;

c) on pärit ametlikult tuberkuloosivabaks/ametlikult brutselloosivabaks või brutselloosivabaks tunnistatud karjast/ettevõttest, mille suhtes ei kohaldata piiranguid sigade katku tõttu, [a] või ettevõttest, kus neile on tehtud direktiivi 92/65/EMÜ artikli 6 lõike 2 punkti a alapunktis ii sätestatud testid, mille tulemused olid negatiivsed.

[a] Mittevajalik maha tõmmata."

2. Mäletsejaliste puhul:

a) peavad loomad vastavalt direktiivile 64/432/EMÜ või direktiivile 91/68/EMÜ pärit olema ametlikult tuberkuloosivabaks ja ametlikult brutselloosivabaks tunnistatud karjast ning vastama veterinaareeskirju silmas pidades asjakohastele nõuetele, mis on veiste puhul sätestatud direktiivi 64/432/EMÜ artikli 3 lõike 2 punktides c, d, f, g ja h või direktiivi 91/68/EMÜ artiklis 3;

b) kui loomad ei ole pärit punktis a sätestatud tingimustele vastavast karjast, peavad nad pärit olema ettevõttest, kus 42 päeva jooksul enne loomade pealelaadimist ei ole registreeritud brutselloosi või tuberkuloosi juhtumit ja kus mäletsejalistele on 30 päeva jooksul enne nende lähetamist tehtud järgmised negatiivseid tulemusi andnud testid:

— tuberkuliiniproov ja

— brutselloosi antikehade puudumise kontrollimiseks ettenähtud test.

Nõuded, mis on seotud nende testidega ja kõnealuste ettevõtete olukorra määratlemisega tuberkuloosi ja brutselloosi osas, kehtestatakse käesoleva direktiivi artiklis 26 sätestatud korras.

Kuni eelmises lõigus ettenähtud otsuseni jätkatakse siseriiklike eeskirjade kohaldamist, eelkõige tuberkuloosi osas.

3. Sigalaste puhul:

a) ei tohi loomad olla pärit piirkonnast, kus vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklile 9a kohaldatakse sigade aafrika katku esinemisega seotud keelustamismeetmeid;

b) peavad loomad olema pärit ettevõttest, kus ei kohaldata sigade katku tõttu direktiivis 80/217/EMÜ sätestatud piiranguid;

c) peavad loomad vastavalt direktiivile 64/432/EMÜ pärit olema brutselloosivabast ettevõttest ja vastama direktiivis 64/432/EMÜ sätestatud asjakohastele loomatervishoiu nõuetele sigade kohta;

d) kui loomad ei ole pärit punktis c sätestatud tingimustele vastavast karjast, peab 30 päeva jooksul enne nende väljasaatmist olema neile tehtud brutselloosi antikehade puudumise kontrollimiseks ettenähtud test, mille tulemused on olnud negatiivsed.

B. Direktiivi 64/432/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 2 punktides b ja c lugeda "veis(ed)" asemel "veised (kaasa arvatud *Bubalus bubalus*)".

2. Lisatakse järgmine artikkel:

"*Artikkel 10a*

Artiklis 12 sätestatud korras võib veterinaarsertifikaate, mille näidis on uuesti esitatud F lisas, muuta või täiendada eelkõige direktiivi 92/65/EMÜ artikli 6 nõuetega arvestamise eesmärgil."

Artikkel 7

A. Liikmesriigid tagavad, et lindudega, millele ei ole osutatud direktiivis 90/539/EMÜ, võib kaubelda üksnes juhul, kui nad vastavad järgmistele nõuetele.

1. Üldjuhul:

a) peavad linnud pärit olema ettevõttest, kus 30 päeva jooksul enne nende lähetamist ei ole diagnoositud klassikalist lindude katku;

b) peavad linnud pärit olema ettevõttest või piirkonnast, mille suhtes ei kohaldata piiranguid Newcastle'i haigusega võitlemiseks võetavate meetmete raames.

Kuni direktiivi 90/539/EMÜ artiklis 19 osutatud ühenduse meetmete rakendamiseni jätkatakse kooskõlas asutamislepingu üldsätetega riiklike nõuete täitmist Newcastle'i haigusega võitlemiseks;

c) juhul kui linnud on imporditud kolmandast riigist, peavad nad vastavalt direktiivi 91/496/EMÜ artikli 10 lõikele 1 olema paigutatud karantiini ettevõttes, kuhu nad on viidud pärast ühenduse territooriumile sisenemist.

2. Lisaks, papagoilaste puhul:

a) ei tohi nad pärit olla ettevõttest, kus on diagnoositud ornitoosi (*Chlamydia psittaci*), ega olla olnud kontaktis sellise ettevõtte loomadega.

Keeluaeg pärast viimast registreeritud juhtumit ja raviaeg artiklis 26 ettenähtud korras tunnustatud veterinaarjärelevalve all peab kestma vähemalt kaks kuud;

b) peavad nad olema identifitseeritud vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktile c.

Papagoilaste, eelkõige haigete papagoilaste identifitseerimise meetodid kehtestatakse artiklis 26 ettenähtud korras;

c) peab nendega kaasas olema äridokument, millele on alla kirjutanud riiklik veterinaararst või päritoluettevõtte eest vastutav ja pädeva asutuse poolt selleks volitatud veterinaararst.

B. Nõukogu 27. novembri 1990. aasta direktiivi 91/495/EMÜ (küülikuliha ja tehistingimustes peetavate ulukite liha tootmist ja turuleviimist mõjutavate loomade ja inimeste terviseohutuse probleemide kohta) [1] artikli 2 lõike 2 teise lõiku lisatakse sõnade "ja metslindude" järele sõnad "ning silerinnaliste lindude (*Ratitae*)".

Nõukogu 15. oktoobri 1990. aasta direktiivi 90/539/EMÜ (ühendusesisest kodulindude ja haudemunadega kauplemist ning nende kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta) [2] artikli 2 lõike 2 punkti 1 lisatakse sõnade "ja põldpüüsid" järele sõnad "ning silerinnalisi linde".

Artikkel 8

Liikmesriigid tagavad, et mesilastega (*Apis melifera*) võib kaubelda üksnes juhul, kui nad vastavad järgmistele nõuetele:

a) nad peavad olema pärit piirkonnast, mille suhtes ei kohaldata keeldu seoses ameerika haudemädaniku esinemisega.

Keeluaeg peab kestma vähemalt 30 päeva pärast viimast registreeritud juhtumit ja pärast kuupäeva, mil pädev asutus on kontrollinud kõik tarud kolme kilomeetri raadiuses ning mil pädevale asutusele on tõendatud, et kõik nakatunud tarud on põletatud või ravitud ning kontrollitud.

Mesilaste (*Apis melifera*) suhtes kohaldatavaid nõudeid või samaväärseid nõudeid võib artiklis 26 sätestatud korras pärast konsulteerimist veterinaaria teaduskomiteega kohaldada kimalaste suhtes;

b) nendega on kaasas veterinaarsertifikaat, mis vastab E lisas esitatud näidisele, milles sisalduva avalduse on täitnud pädev asutus, et tõendada vastavust punktis a sätestatud nõuetele.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid tagavad, et jäneselistega võib kaubelda üksnes juhul, kui nad vastavad järgmistele nõuetele:

a) nad ei tohi olla pärit ettevõttest, kus on marutaud või mille puhul kahtlustatakse, et marutaudi on seal esinenud viimase kuu jooksul, ega tohi olla olnud kontaktis sellise ettevõtte loomadega;

b) nad peavad olema pärit ettevõttest, kus ühelgi loomal ei esine müksomatoosi kliinilisi tunnuseid.

2. Liikmesriigid, kes nõuavad veterinaarsertifikaati jäneseliste liikumiseks nende territooriumil, võivad nõuda, et neile saadetavate loomadega oleks kaasas E lisas esitatud näidisele vastav veterinaarsertifikaat, millele on lisatud järgmine avaldus:

"Mina, allakirjutanu, kinnitan, et eespool nimetatud saadetis vastab direktiivi 92/65/EMÜ artikli 9 nõuetele ja et loomadel ei ilmnenud kontrolli käigus kliinilisi haigustunnuseid."

Kõnealuse sertifikaadi peab välja andma riiklik veterinaararst või päritoluettevõtte eest vastutav veterinaararst, kelle on pädev asutus selleks volitanud ja kelle on tõuaretuseks tarbeloomade saamise eesmärgil volitanud riiklik veterinaararst. Liikmesriigid, kes soovivad kõnealust õigust kasutada, teatavad sellest komisjonile, kes peab tagama esimeses lõigus sätestatud nõuete täitmise.

[1] EÜT L 268, 24.9.1991, lk 41.
[2] EÜT L 303, 31.10.1990, lk 6.

3. Iirimaa ja Ühendkuningriik võivad nõuda sellise veterinaarsertifikaadi esitamist, mis tagab, et lõike 1 punktis a sätestatud nõue on täidetud.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid tagavad, et juhul, kui ei kohaldata süsteemset vaktsineerimisprogrammi, on keelatud kauplemine valgetuhkrute, naaritsate ja rebastega, mis on pärit ettevõttest, kus on olnud marutaudi või, kus kahtlustatakse marutaudi esinemist eelmise kuue kuu jooksul, või mis on kokku puutunud sellise ettevõtte loomadega.

2. Koerte ja kassidega kauplemiseks, välja arvatud kauplemisel lõikes 3 osutatud liikmesriikide vahel, peavad kõnealused loomad vastama järgmistele nõuetele:

a) rohkem kui kolme kuu vanused loomad:

— peavad ettevõttest lähetamise päeval olema ilma haigustunnusteta, eelkõige liigile omaste nakkushaiguste tunnusteta,

— peavad olema tätoveeringuga või varustatud mikrokiibiga vastavalt artiklis 26 ettenähtud korras sätestatavatele üksikasjalistele eeskirjadele,

— peavad olema pärast kolme elukuud igal aastal või lähteliikmesriigi heakskiidetud ajavahemike järel vaktsineeritud marutaudi vastu inaktiveeritud vaktsiiniga, mis vastab vähemalt ühele rahvusvahelisele antigeeni ühikule (Maailma Tervishoiuorganisatsiooni standard), mis on mõõdetud vastavalt aktiivsustestile Euroopa farmakopöas kirjeldatud meetodil ja heaks kiidetud artiklis 26 sätestatud korras.

Vaktsineerimise peab tõendama riiklik veterinaararst või päritoluettevõtte eest vastutav veterinaararst, kelle on pädev asutus selleks volitanud. Vaktsineerimistõendil peab olema vaktsiini nimetus ja partii number (võimaluse korral isekleepuval sedelil),

— peavad olema vaktsineeritud koerte katku vastu, kui tegemist on koertega,

— peavad olema koos individuaalse passiga, mis võimaldab looma selgelt identifitseerida ja kus on märgitud vaktsineerimise kuupäevad ja/või E lisas esitatud näidisele vastav tõend, millele on lisatud järgmine avaldus, mille täidab riiklik veterinaararst või päritoluettevõtte eest vastutav veterinaararst, kelle on pädev asutus selleks volitanud:

"Mina, allakirjutanu, ……, kinnitan, et kassid/koerad, kelle kohta on koostatud käesolev tõend, vastavad direktiivi 92/65/EMÜ artikli 10 lõike 2 punktidele a ja b ning lõike 3 punktile b [a] ning on pärit ettevõttest, kus viimase kuue kuu jooksul ei ole registreeritud marutaudi juhtumeid.

[a] Mittevajalik maha tõmmata.";

b) vähem kui kolme kuu vanused loomad:

— peavad vastama punkti a esimese ja viienda taande nõuetele,

— ei tohi pärit olla ettevõttest, mille suhtes kohaldatakse loomade liikumise piiranguid loomade tervisega seotud põhjustel,

— peavad olema sündinud päritoluettevõttes ja hoitud seal sünnist saadik.

3. Erandina lõikest 2 võib alates 1. juulist 1994 Ühendkuningriigis ja Iirimaal turule viia mujalt kui kõnealustest riikidest pärit koeri ja kasse järgmistel tingimustel:

a) üldjuhul:

i) peavad kassid ja koerad olema pärit registreeritud ettevõttest, mille registreeritud staatus peatatakse, kui ei täideta enam artiklis 4 ettenähtud tingimusi;

ii) ei tohi kassidel ega koertel olla nakkushaiguse tunnuseid nende lähetamise päeval kõnealusest ettevõttest;

iii) peab kassidele ja koertele olema sisse seatud identifitseerimissüsteem vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis kehtestatakse artiklis 26 sätestatud korras;

iv) peavad kassid ja koerad olema sündinud ettevõttes, kus neid on peetud sünnist saadik ja kus nad ei ole kokku puutunud metsloomadega, kellel võib olla marutaud;

v) peavad koerad olema vaktsineeritud koerte katku vastu;

vi) peab kasse ja koeri vedama transpordivahendis, mille on selleks otstarbeks heaks kiitnud lähteliikmesriigi pädev asutus;

vii) peab kasside ja koertega kaasas olema individuaalne vaktsineerimistõend, mis võimaldab selgelt identifitseerida looma ja selle päritolu ning millel on märgitud vaktsineerimise kuupäevad, samuti peab nendega kaasas olema artiklis 26 sätestatud korras koostatud näidisele vastav sertifikaat, mille on täitnud riiklik veterinaararst või päritoluettevõtte eest vastutav veterinaararst, kelle on selleks volitanud pädev asutus;

b) peale selle:

i) peavad kassid ja koerad pärast kolme elukuud ja vähemalt kuus kuud enne lähetamist igal aastal või lähteliikmesriigi heakskiidetud ajavahemike järel olema vaktsineeritud marutaudi vastu inaktiveeritud vaktsiiniga, mis peab vastama vähemalt ühele rahvusvahelisele antigeeni ühikule (Maailma Tervishoiuorganisatsiooni standard), mis on mõõdetud vastavalt Euroopa farmakopöas kirjeldatud meetodile aktiivsustestiga ja heaks kiidetud artiklis 26 sätestatud korras.

Vaktsineerimise peab tõendama riiklik veterinaararst või päritolumajandi eest vastutav veterinaararst, kelle on pädev asutus selleks volitanud. Vaktsineerimistõendil peab olema vaktsiini nimetus ja partii number (võimaluse korral isekleepuval sedelil).

Lisaks sellele peab kassidele ja koertele pärast vaktsineerimist olema vastavalt Maailma Tervishoiuorganisatsiooni spetsifikatsioonidele tehtud seroloogiline test, mille puhul on kaitsev antikeha-tiiter vähemalt 0,5 rahvusvahelist ühikut. Kui kõnealune test tehakse enne esimest vaktsineerimist, tuleb see teha pärast vaktsineerimisele järgnevat esimest kuud ja enne kolmandat kuud;

ii) kui punktis i ettenähtud tingimused ei ole täidetud, tuleb kassid ja koerad saata järelevalve all sihtliikmesriigi heakskiidetud karantiinilauta kuueks kuuks karantiini.

Marutaudi suhtes kohaldatavad siseriiklikud õigusaktid jäävad jõusse kuni 1. juulini 1994, kuid nende jõussejätmine ei tohi mõjutada veterinaarkontrollide kaotamist liikmesriikide piiridel.

4. Ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, võivad Iirimaa ja Ühendkuningriik jätta jõusse siseriiklikud õigusaktid, milles käsitletakse nende käesoleva direktiiviga hõlmatavate marutaudi kahtluse all olevate kiskjaliste, esikloomaliste, nahkhiirte ja muude loomade karantiini, kelle puhul ei suudeta tõendada, et nad on sündinud päritoluettevõttes ja et neid on seal peetud sünnist saadik, kuid nende õigusaktide jõussejätmine ei tohi takistada veterinaarkontrollide kaotamist liikmesriikide piiridel.

5. Otsust 90/638/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklisse 1 lisatakse järgmine taane:

"— marutauditõrje programmide puhul: III lisas sätestatud kriteeriumid."

2. Lisatakse järgmine lisa:

"III LISA

Marutauditõrje programmide kriteeriumid

Marutauditõrje programmid sisaldavad vähemalt järgmist:

a) I lisa punktides 1–7 osutatud kriteeriumid;

b) üksikasjalik teave piirkonna või piirkondade kohta, kus hakatakse suukaudselt rebaseid vaktsineerima ja piirkonna või piirkondade looduslikud piirid. Kõnealune piirkond või kõnealused piirkonnad peavad enda alla võtma vähemalt 6 000 km² või kogu liikmesriigi pindala ja võivad ulatuda ka lähialadele kolmandas riigis;

c) üksikasjalik teave kasutatavate vaktsiinide, jaotussüsteemi ja sööda panemise vahemaade ja sageduse kohta;

d) vajaduse korral nende taimestiku ja loomastiku kaitsmise või säilitamise kavade üksikasjad, maksumus ja eesmärgid, millega tegelevad vabatahtlike organisatsioonid territooriumil, kus rakendatakse kõnealuseid projekte."

6. Nõukogu määrab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega eriinstituudi, et kehtestada seroloogiliste testide standardiseerimiseks vajalikud kriteeriumid, ja määrab selle kohustused.

7. Liikmesriigid tagavad, et seroloogilise testi tegemise kulud kannavad importijad.

8. Käesolev artikkel ja eelkõige lõike 3 punktis b ettenähtud seroloogilise testi kohaldamine vaadatakse üle enne 1. jaanuari 1997, pidades silmas marutaudiga seotud olukorra muutusi liikmesriikides.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid tagavad, et kaubeldakse üksnes lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud tingimustele vastavate sperma, munarakkude ja embrüotega, ilma et see piiraks otsuste tegemist artiklite 21 ja 23 rakendamisel.

2. Ilma, et see piiraks teatavate hobuste tõugude tõuraamatutesse kandmiseks ettenähtud kriteeriumide järgimist, peab lammaste, kitsede ja hobuslaste sperma puhul:

— olema see kogutud ja töödeldud kunstlikuks seemendamiseks jaamas, mis on tervishoiu seisukohast heaks kiidetud vastavalt D lisa I osale, või lammaste ja kitsede puhul erandina eespool nimetatust ettevõttes, mis vastab direktiivi 91/68/EMÜ nõuetele,

— olema see kogutud loomadelt, mis vastavad D lisa II osas (loomade vastuvõtt ja korraline kontroll) sätestatud tingimustele,

— olema see kogutud, töödeldud ja säilitatud vastavalt D lisa III osale,

— selle veol teise liikmesriiki kaasas olema veterinaarsertifikaat, mis vastab artiklis 26 ettenähtud korras kindlaksmääratavale näidisele.

3. Lammaste, kitsede, hobuslaste ja sigade munarakkude ja embrüote puhul:

— peavad need olema võetud D lisa IV osas sätestatud tingimustele vastavatelt emastelt doonorloomadelt liikmesriigi pädeva asutuse heakskiidetud jaama poolt ja töödeldud asjakohases laboratooriumis,

— peavad need olema töödeldud ja säilitatud vastavalt D lisa III osale,

— peab nende veol teise liikmesriiki nendega kaasas olema veterinaarsertifikaat, mis vastab artiklis 26 ettenähtud korras kindlaksmääratavale näidisele.

Emaste doonorloomade seemendamiseks kasutatav sperma peab vastama lammaste, kitsede ja hobuslaste puhul lõike 2 sätetele ning sigade puhul direktiivi 90/429/EMÜ sätetele. Täiendavaid tagatisi võib kindlaks määrata artiklis 26 ettenähtud korras.

4. Komisjon esitab enne 31. detsembrit 1997 koos asjakohaste ettepanekutega aruande käesoleva artikli rakendamise kohta, pidades silmas eelkõige teaduslikku ja tehnoloogilist arengut.

Artikkel 12

1. Direktiivis 90/425/EMÜ kehtestatud kontrolli eeskirju kohaldatakse eelkõige kontrollide korraldamise ning järelevalve osas käesolevas direktiivis käsitletavate loomade, sperma, munarakkude ja embrüote suhtes, millega on kaasas veterinaarsertifikaat. Muud loomad peavad olema pärit ettevõtetest, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi põhimõtteid päritolu ja sihtkoha kontrolli kohta.

2. Direktiivi 90/425/EMÜ artiklit 10 kohaldatakse käesolevas direktiivis käsitletavate loomade, sperma, munarakkude ja embrüote suhtes.

3. Kauplemise eesmärgil laieneb direktiivi 90/425/EMÜ artikkel 12 vahendajatele, kes peavad pidevalt või juhuti artiklites 7, 9 ja 10 osutatud loomi.

4. Direktiivi 90/425/EMÜ artikli 4 lõikes 2 ettenähtud sihtkoha teave loomade, sperma, munarakkude ja embrüote kohta, millega on vastavalt käesolevale direktiivile kaasas veterinaarsertifikaat, edastatakse ANIMO süsteemi kaudu.

5. Ilma, et see piiraks käesoleva direktiivi erisätete kohaldamist, teostab pädev asutus vajalikuks peetavad kontrollid juhul, kui kahtlustatakse, et käesolevat direktiivi ei järgita või kui esineb kahtlusi loomade tervise või artiklis 1 osutatud sperma, munarakkude ja embrüote kvaliteedi suhtes.

6. Liikmesriigid võtavad asjakohased haldusmeetmed või kriminaalõiguslikud meetmed käesoleva direktiivi rikkumise eest karistamiseks, eelkõige juhul, kui leitakse, et koostatud sertifikaadid või dokumendid ei vasta artiklis 1 osutatud loomade tegelikule seisundile, et kõnealuste loomade identifitseerimine või sperma, munarakkude ja embrüote märgistamine ei vasta käesolevale direktiivile või et kõnealused loomad või tooted ei ole läbinud käesolevas direktiivis ettenähtud kontrolle.

Artikkel 13

1. A või B lisas loetletud loomataudidele vastuvõtlikku liiki kuuluvate loomadega kauplemisel, mille puhul kohaldab sihtliikmesriik artiklites 14 ja 15 ettenähtud tagatist, ja selliste loomade sperma, munarakkude või embrüotega kauplemisel, lähetades neid vastavalt C lisale heakskiidetud asutustest, instituutidest ja keskustest heakskiidetud asutustesse, instituutidesse ja keskustesse, tuleb koostada E lisas esitatud näidisele vastav veodokument. Kõnealuses dokumendis, mille peab koostama päritoluasutuse, -instituudi või -keskuse eest vastutav veterinaararst, peab olema märgitud, et loomad või sperma, munarakud või embrüod on pärit vastavalt C lisale heakskiidetud asutusest, instituudist või keskusest, ja kõnealune dokument peab nende veol kaasas olema.

2. a) Heakskiitmiseks peavad asutused, instituudid või keskused esitama seoses teatamiskohustuslike loomataudidega liikmesriigi pädevale asutusele kõik asjakohased C lisas esitatud nõuetega seotud tõendavad dokumendid.

b) Pärast heakskiitmise või heakskiidu pikendamise taotlusega seotud toimiku kättesaamist kontrollib pädev asutus selles sisalduvat teavet ja vajaduse korral kohapeal tehtud testide tulemusi.

c) Pädev asutus tühistab heakskiidu vastavalt C lisa punktile 3.

d) Iga liikmesriik saadab komisjonile heakskiidetud asutuste, instituutide ja keskuste loetelu koos muudatustega. Komisjon edastab selle teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 14

1. Kui liikmesriik koostab või on koostanud vahetult või tõuloomapidajate vahendusel vabatahtliku või kohustusliku kontroll- või järelevalveprogrammi ühe B lisas osutatud taudi jaoks, võib ta esitada selle programmi komisjonile, andes ülevaate eelkõige:

— taudi levikust oma territooriumil,

— sellest, kas taud on teatamiskohustuslik,

— programmi koostamise põhjustest, võttes arvesse selle tasuvust ja haiguse olulisust,

— geograafilisest piirkonnast, kus programmi hakatakse rakendama,

— asutuste suhtes kohaldatavatest staatuse kategooriatest, igale liigile esitatavatest nõuetest nende sissetoomisel ja kasutatavatest testimismeetoditest,

— programmi järelevalve korrast, sealhulgas tõuloomapidajate osalusest kontrolli- või järelevalveprogrammi rakendamisel,

— võetavatest meetmetest, kui ettevõte kaotab mingil põhjusel oma staatuse,

— võetavatest meetmetest, kui programmi raames tehtavate testide tulemused osutuvad positiivseteks,

— mittediskrimineerivast suhtest asjaomase liikmesriigi territooriumil toimuva kaubanduse ja ühendusesisese kaubanduse vahel.

2. Komisjon vaatab liikmesriikide esitatud programmid läbi. Programmid võib heaks kiita artiklis 26 ettenähtud korras ja kooskõlas lõikes 1 sätestatud kriteeriumidega. Sama korra järgi määratletakse samaaegselt või hiljemalt kolm kuud pärast programmide esitamist üldised või piiratud täiendavad tagatised, mida kauplemisel võib nõuda. Sellised tagatised ei tohi ületada liikmesriigis riiklikult rakendatavaid tagatisi.

3. Liikmesriikide esitatud programme võib muuta või täiendada artiklis 26 sätestatud korras. Sama korra järgi võib teha muudatusi lõikes 2 osutatud tagatistesse.

Artikkel 15

1. Kui liikmesriik käsitab oma territooriumi või osa oma territooriumist vabana ühest B lisas loetletud loomataudist, millele käesolevas direktiivis käsitletavad loomad on vastuvõtlikud, esitab ta komisjonile asjakohased tõendavad dokumendid, kus on märgitud eelkõige:

— taudi olemus ning selle varasem esinemine tema territooriumil,

— seroloogilisel, mikrobioloogilisel, patoloogilisel või epidemioloogilisel uuringul põhineva vaatluse tulemused,

— ajavahemik, mille jooksul on taudist tulnud teatada pädevale asutusele,

— ajavahemik, mille jooksul on tehtud vaatlusi,

— vajaduse korral ajavahemik, mille jooksul vaktsineerimine kõnealuse taudi vastu on olnud keelatud, ja geograafiline piirkond, kus keeld on kehtinud,

— taudi puudumise kindlakstegemise kord.

2. Komisjon vaatab läbi lõikes 1 ettenähtud dokumendid ja esitab alalisele veterinaarkomiteele otsuse, milles kiidetakse heaks või lükatakse tagasi liikmesriigi esitatud kava. Kui kava võetakse vastu, määratletakse artiklis 26 sätestatud korras üldised või piiratud täiendavad tagatised, mida võib kauplemisel nõuda. Need tagatised ei tohi ületada liikmesriigis riiklikult rakendatavaid tagatisi.

Kuni otsuse tegemiseni võib asjaomane liikmesriik kauplemisel jätta alles asjakohased nõuded, mis on tema staatuse säilitamiseks vajalikud.

3. Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile igast muudatusest, mis tehakse lõikes 1 täpsustatud andmetes. Lõike 2 kohaselt määratletud tagatisi võib sellist teatamist silmas pidades muuta või tühistada artiklis 26 sätestatud korras.

III PEATÜKK

Ühendusse importimise suhtes kohaldatavad sätted

Artikkel 16

Käesolevas direktiivis käsitletavate loomade, sperma, munarakkude ja embrüote impordi suhtes kohaldatavad tingimused peavad olema vähemalt samaväärsed II peatükis sätestatud tingimustega.

Artikkel 17

1. Artikli 16 ühtse kohaldamise eesmärgil kohaldatakse järgmiste lõigete sätteid.

2. Ühendusse võib importida üksnes artiklis 1 osutatud loomi, spermat, munarakke ja embrüoid, mis vastavad järgmistele nõuetele:

a) need peavad pärit olema kolmandast riigist, mis on kantud lõike 3 punkti a kohaselt koostatavasse loetellu;

b) nendega peab kaasas olema artiklis 26 sätestatud korras koostatavale näidisele vastav veterinaarsertifikaat, millele on alla kirjutanud ekspordiriigi pädev asutus ja millega tõendatakse, et loomad, sperma, munarakud ja embrüod vastavad lisatingimustele või nende puhul pakutakse lõikes 4 osutatud samaväärseid tagatisi ning need on pärit selliseid tagatisi pakkuvatest heakskiidetud keskustest, asutustest, instituutidest või seemendus- või embrüojaamadest.

3. Artiklis 26 sätestatud korras:

a) ilma, et see piiraks artikli 6 A osa punkti 1 alapunktis e ettenähtud loetelu kasutamist, seatakse sisse täiendav loetelu kolmandate riikide või kolmandate riikide osade kohta, mis suudavad esitada liikmesriikidele ja komisjonile enne artiklis 29 sätestatud kuupäeva tagatised, mis on samaväärsed II peatükis ettenähtud tagatistega, ja loetelu seemendus- ja embrüojaamadest, mille puhul nad suudavad kõnealuseid tagatisi anda.

   Kõnealune täiendav loetelu koostatakse pädevate asutuste heakskiidetud ja kontrollitud asutuste loeteludest, kui komisjon on kontrollinud, et need asutused vastavad käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetele ja üldeeskirjadele;

b) ajakohastatakse kõnealune loetelu, võttes arvesse lõikes 4 ettenähtud kontrolle;

c) kehtestatakse loomatervishoiu erinõuded, eelkõige ühenduse kaitseks teatavate eksootiliste haiguste eest, või käesolevas direktiivis ettenähtud tagatistega samaväärsed tagatised.

   Kolmandate riikide jaoks kehtestatud erinõuded ja samaväärsed tagatised ei tohi olla soodsamad kui on ette nähtud II peatükis.

4. Lõikes 3 ettenähtud loetelu võib sisaldada üksnes kolmandaid riike või kolmandate riikide osi:

a) kust importimine ei ole keelatud:

   — A lisas osutatud haiguse või muu ühenduse jaoks eksootilise haiguse olemasolu tõttu,

   — vastavalt direktiivi 72/462/EMÜ artiklitele 6, 7 ja 14 ning direktiivi 91/495/EMÜ ja direktiivi 71/118/EMÜ ([1]) artiklile 17 või käesolevas direktiivis käsitletud muude loomade puhul otsuse alusel, mis tehakse artiklis 26 sätestatud korras, võttes arvesse loomade tervislikku seisundit;

b) mis on vastavalt direktiivi 72/462/EMÜ artikli 3 lõikele 2 tunnistatud suutelisteks tagama kehtivate õigusaktide rakendamise, võttes arvesse nende õigusakte ning veterinaarteenistuste ja järelevalvetalituste korraldust, volitusi ja järelevalvet;

c) mille veterinaarteenistused on suutelised tagama, et täidetakse tervishoiunõudeid, mis on samaväärsed vähemalt II peatükis sätestatud tervishoiunõuetega.

5. Komisjoni ja liikmesriikide eksperdid kontrollivad kohapeal, kas kolmanda riigi antud tagatisi tootmise ja turuleviimise tingimuste osas võib käsitada samaväärseina ühenduses kohaldatavate tagatistega.

Kõnealuste kontrollide eest vastutavad liikmesriikide eksperdid määrab komisjon liikmesriikide ettepanekul.

Kõnealused kontrollid viiakse läbi ühenduse nimel, kes kannab kõik sellega seotud kulutused.

6. Kuni lõikes 5 osutatud kontrollide korraldamiseni jätkatakse kolmandates riikides läbiviidavate kontrollide suhtes kohaldatavate siseriiklike eeskirjade kohaldamist, mille puhul tuleb alalise veterinaarkomitee kaudu teatada igast kontrollide käigus avastatud juhtumist, kus ei täideta vastavalt lõikele 3 pakutud tagatise tingimusi.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas direktiivis käsitletavaid loomi, spermat, munarakke ja embrüoid imporditakse ühendusse üksnes juhul kui:

— nendega on kaasas sertifikaat, mille koostab riiklik veterinaararst.

  Sertifikaadi näidis koostatakse sõltuvalt loomaliigist artiklis 26 sätestatud korras,

— nad on läbinud rahuldavalt direktiivides 90/675/EMÜ ja 91/496/EMÜ ([2]) nõutavad kontrollid,

— nad on enne ühenduse territooriumile vedamist läbinud riikliku veterinaararsti kontrolli, et tagada direktiivis 91/628/EMÜ ([3]) täpsustatud veotingimuste, eelkõige loomade jootmise ja söötmisega seotud tingimuste täitmine,

— artiklites 5–10 osutatud loomad on olnud enne turuleviimist karantiinis vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis kehtestatakse artiklis 26 sätestatud korras.

([1]) Nõukogu 15. veebruari 1971. aasta direktiiv 71/118/EMÜ värske kodulinnulihaga kauplemist mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta (EÜT L 55, 8.3.1971, lk 23). Viimati muudetud direktiiviga 90/654/EMÜ (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 48).

([2]) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/496/EMÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade veterinaarkontrolli põhimõtted ja millega muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

([3]) Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/628/EMÜ, milles käsitletakse loomade kaitset nende vedamisel ja millega muudetakse direktiive 90/425/EMÜ ja 91/496/EMÜ (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 17).

2. Kuni käesoleva artikli kohaldamise erieeskirjade kehtestamiseni jätkatakse siseriiklike eeskirjade kohaldamist impordi suhtes kolmandatest riikidest, mille puhul ei ole vastu võetud selliseid nõudeid ühenduse tasandil, kõnealust kohaldamist jätkatakse juhul, kui siseriiklikud eeskirjad ei ole II peatükis sätestatud eeskirjadest soodsamad.

Artikkel 19

Artiklis 26 ettenähtud korras otsustatakse:

a) loomatervishoiu erinõuded loomade impordiks ühendusse ning loomaaedadesse, tsirkustesse, lõbustusparkidesse või katselaboritesse saadetavate loomade saatedokumentide laad ja sisu vastavalt loomaliigile;

b) täiendavad tagatised käesolevas direktiivis käsitletavate eri loomaliikide puhul ettenähtud tagatistele asjaomaste ühenduse liikide kaitseks.

Artikkel 20

Direktiivis 90/675/EMÜ sätestatud põhimõtteid ja eeskirju kohaldatakse eelkõige liikmesriikides läbiviidavate kontrollide korraldust ja järelevalvet ning rakendatavaid kaitsemeetmeid arvesse võttes.

Kuni direktiivi 91/496/EMÜ artiklis 30 ja artikli 8 lõikes 3 ettenähtud otsuse rakendamiseni jätkatakse nimetatud direktiivi artikli 8 lõigete 1 ja 2 kohaldamiseks ettenähtud asjakohaste siseriiklike eeskirjade kohaldamist, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud põhimõtete ja eeskirjade järgimist.

IV PEATÜKK

Ühised lõppsätted

Artikkel 21

Kauplemisel kohaldatavate sertifikaatide näidised ja loomatervishoiu nõuded, mille täitmine võimaldab kaubelda loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mida ei ole käsitletud artiklites 5–11, määratakse vajaduse korral kindlaks artiklis 26 sätestatud korras.

Artikkel 22

Käesoleva direktiivi lisasid muudetakse vajaduse korral artiklis 26 sätestatud korras.

Artikkel 23

Artiklis 26 sätestatud korras võib erandina artikli 6 A osa punkti 1 alapunktist e ja II peatükist vajaduse korral sätestada erinõuded tsirkuse ja lõbustuspargi loomade liikumiseks ja loomaaedade jaoks ettenähtud loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega kauplemiseks.

Artikkel 24

1. Liikmesriikidel on lubatud nõuda, et käesolevas direktiivis osutatud, läbi kolmanda riigi veetud loomade (kaasa arvatud puurilindude), sperma, munarakkude ja embrüote sisenemise puhul nende territooriumile tuleb esitada käesoleva direktiivi nõuete täitmist tõendav veterinaarsertifikaat.

2. Liikmesriigid, kes kasutavad lõikes 1 sätestatud võimalust, teatavad sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele alalises veterinaarkomitees.

Artikkel 25

Direktiivi 90/425/EMÜ A lisasse lisatakse järgmine lõige:

"Nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiiv 92/65/EMÜ, milles sätestatakse selliste loomade, sperma, munarakkude ja embrüote ühendusesisest kauplemist ja ühendusse importimist reguleerivad loomatervishoiu nõuded, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A lisa I punktis osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid (EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54)."

Artikkel 26

Kui viidatakse käesolevas artiklis ettenähtud korrale, teeb direktiivi 68/361/EMÜ [1] alusel asutatud alaline veterinaarkomitee otsuse vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artiklis 17 sätestatud eeskirjadele.

Artikkel 27

Liikmesriigid, kes rakendavad alternatiivset kontrollisüsteemi, mis annab käesolevas direktiivis sätestatud tagatistega võrdväärseid tagatisi loomade, sperma, munarakkude ja embrüote liikumise suhtes asjaomaste liikmesriikide territooriumil, võivad teha üksteisele vastastikku erandeid artikli 6 A osa punkti 1 alapunktist f, artikli 8 punktist b ja artikli 11 lõike 1 punktist d.

Artikkel 28

Artiklis 26 sätestatud korras võib kolmeks aastaks võtta üleminekumeetmed, et hõlbustada üleminekut käesoleva direktiiviga kehtestatud uuele korrale.

[1] EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.

Artikkel 29

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi sätete täitmiseks vajalikud õigusnormid enne 1. jaanuari 1994. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid kõnealused meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusaktide peamiste sätete teksti.

3. Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusse ülevõtmise tähtpäev määratakse 1. jaanuariks 1994, ilma et see piiraks direktiivides 89/662/EMÜ ja 90/425/EMÜ ettenähtud veterinaarkontrollide tühistamist piiridel.

Artikkel 30

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. juuli 1992

Nõukogu nimel

eesistuja

J. GUMMER

A LISA

TEATAMISKOHUSTUSLIKUD LOOMATAUDID SEOSES KÄESOLEVA DIREKTIIVIGA [a]

Loomataudid	Asjaomased liigid
Newcastle'i haigus, klassikaline lindude katk	Linnud
Ornitoos	Papagoilased
Ameerika haudemädanik	Mesilased
Suu- ja sõrataud	Mäletsejalised
Brutselloos (*Brucella* ssp.)	
Tuberkuloos	
Sigade katk	Sigalased
Sigade aafrika katk	
Suu- ja sõrataud	
Marutaud [b]	Kõik taudile vastuvõtlikud liigid

[a] Ilma et see piiraks direktiivi 82/894/EMÜ I lisas ettenähtud haigustest teatamise kohustuse kohaldamist.
[b] Vastavalt direktiivi 89/455/EMÜ artiklile 2.

B LISA

LOETELU LOOMATAUDIDE KOHTA, MILLE JAOKS VÕIB KÄESOLEVA DIREKTIIVI ALUSEL HEAKS KIITA RIIKLIKKE PROGRAMME

Naaritsad	Viiruslik enteriit Naaritsate aleuudi haigus
Mesilased	Euroopa haudemädanik Varroatoos ja lesttõbi
Ahvid ja kaslased	Tuberkuloos
Mäletsejalised	Tuberkuloos
Jäneselised	Müksomatoos Hemorraagiline haigus Tulareemia

C LISA

ASUTUSTE, INSTITUUTIDE VÕI KESKUSTE HEAKSKIITMIST REGULEERIVAD TINGIMUSED

1. Ametliku heakskiidu saamiseks käesoleva direktiivi artikli 13 lõike 2 alusel peab artikli 2 lõike 1 punktis c määratletud asutus, instituut või keskus:

   a) olema selgelt piiristatud ja ümbrusest eraldatud;

   b) asuma mõistlikul kaugusel ettevõtetest, mille tervisliku olukorra võib heakskiidetud asutuse, instituudi või keskuse olemasolu ohtu seada;

   c) olema veterinaararsti ([1]) kontrolli all, kes jälgib loomi, keda peab olema võimalik igal ajal kinni püüda, vangistada ja puuri panna;

   d) omama nõuetekohaseid karantiini ruume;

   e) omama ühte või mitut kohast ruumi tapajärgse kontrolli läbiviimiseks;

   f) olema vaba A lisas loetletud haigustest ja vastavalt artiklile 14 asjaomases riigis programmiga hõlmatud haiguste puhul B lisas loetletud haigustest;

   g) pidama ajakohastatud arvestust, milles on märgitud:

      — ettevõttes olevate igat liiki loomade arv ja vanus,

      — ettevõttesse toodavate ja sealt väljaviidavate loomade arv, samuti teave nende vedamise ja tervise kohta,

      — karantiini ajal tehtud tähelepanekud,

      — korrapäraste väljaheitekontrollide tulemused,

      — vereproovide ja muude diagnostiliste protseduuride tulemused,

      — haigusjuhtumid ja vajaduse korral määratud ravi,

      — ettevõttes surnud loomade ja ka surnult sündinud loomade dissekteerimise tulemused;

   h) omama vahendeid haigusesse surnud loomade laipade kohaseks hävitamiseks;

   i) olema riikliku veterinaararsti järelevalve all, kes peab tegema vähemalt kaks veterinaarkontrolli aastas.

      Veterinaarkontroll peab hõlmama vähemalt:

      — ühte kõikide ettevõtte loomade kontrollimist,

      — representatiivsete proovide võtmist kõikidelt liikidelt, mis on vastuvõtlikud A ja B ([2]) lisas osutatud taudidele, või nende taudide kontrollimist muude meetodite abil. Kõnealuseid proove peavad analüüsima heakskiidetud laboratooriumid, et kontrollida haigusetekitajate olemasolu iga A lisas nimetatud liigi puhul. Proove võib võtta kogu aasta jooksul.

        Veterinaarkontrollide jooksul võetud proovide laboratoorsete analüüside tulemustes ei tohi olla kõnealuste haigusetekitajate jälgi,

      — kohustuslikus korras peetava arvestuse kontrollimist.

2. Heakskiitu pikendatakse, kui on täidetud järgmised nõuded:

   a) ettevõttesse toodavad loomad peavad pärit olema teisest heakskiidetud keskusest, instituudist või asutusest;

   b) kui direktiivis 64/432/EMÜ käsitletud loomi peetakse heakskiidetud keskuses, instituudis või asutuses, võib neid ettevõttest välja viia üksnes ametliku kontrolli all;

   c) heakskiidetud keskuses, instituudis või asutuses tuleb veterinaarkontroll läbi viia kaks korda aastas vastavalt käesoleva lisa punkti 1 alapunktile h;

   d) proovide laboratoorsete analüüside tulemustes ei tohi olla A ja B ([2]) lisas osutatud taudide tekitajate jälgi;

([1]) Vastutab käesoleva direktiivi loomatervishoiu nõuete igapäevase täitmise eest.
([2]) Niivõrd kuivõrd üks nendest taudidest on asjaomases liikmesriigis teatamiskohustuslik.

e) igast kahtlasest surmast või mõnest muust tunnusest, mis viitab sellele, et loomadel on üks või mitu A ja B ([1]) lisas osutatud taudidest, tuleb viivitamata teatada pädevale asutusele.

3. Heakskiidu võib peatada, taastada või tühistada järgmistel juhtudel:

a) kui edastatakse teade käesoleva lisa punkti 2 alapunkti e tähenduses, peatab pädev asutus ajutiselt heakskiidetud keskuse, instituudi või asutuse heakskiidu;

b) haiguse kahtlusega loomalt võetav proov saadetakse kõnealuste haigusetekitajate olemasolu testimiseks heakskiidetud laboratooriumisse. Testi tulemused saadetakse kohe pädevale asutusele;

c) kui pädevale asutusele on teatatud ühe A ja B ([1]) lisas osutatud taudi olemasolu kahtlustest, käitub pädev asutus laboratooriumide testide, episotoloogilise kontrolli, haiguse vastu võetavate meetmete ja heakskiidu tühistamise osas nii, nagu oleks teatatud taudi olemasolust, tegutsedes vastavalt direktiivile, millega reguleeritakse selles valdkonnas meetmete võtmist haiguste vastu ning kauplemist loomadega;

d) kui testi tulemustes ei ole asjaomase haigusetekitaja tunnuseid, taastab pädev ametiasutus heakskiidu;

e) asutus, instituut või keskus kiidetakse uuesti heaks üksnes juhul, kui pärast nakkusallikate likvideerimist täidetakse uuesti tingimused, mis on sätestatud käesoleva lisa punktis 1, välja arvatud punkti 1 alapunktis f;

f) pädev asutus teatab komisjonile heakskiidu peatamisest, taastamisest või tühistamisest.

([1]) Niivõrd kuivõrd üks nendest taudidest on asjaomases liikmesriigis teatamiskohustuslik.

D LISA

I PEATÜKK

I. *Seemendusjaamade heakskiitmist reguleerivad tingimused*

Seemendusjaamad:

1. peavad olema keskuse veterinaararsti järelevalve all;

2. peavad omama eraldi asuvaid ruume:
   — loomade hoidmiseks ja eraldamiseks,
   — sperma kogumiseks,
   — vahendite puhastamiseks ja desinfitseerimiseks,
   — sperma töötlemiseks,
   — sperma ladustamiseks;

3. tuleb ehitada või neid tuleb pidada eraldi nii, et vältida kokkupuudet jaamast väljaspool asuvate loomadega;

4. peavad omama punktis 2 kirjeldatud ruume, mida on lihtne puhastada ja desinfitseerida.

II. *Seemendusjaamade järelevalve tingimused*

Seemendusjaamade puhul:

1. tuleb jälgida, et keskuses hoitakse üksnes loomi, mille spermat hakatakse koguma. Sellest hoolimata võib kõnealustes keskustes hoida muid koduloomi tingimusel, et need vastavad allpool sätestatud üldtingimustele;

2. tuleb jälgida, et jaamad peavad arvestust, milles kajastuvad:
   — keskuses olevate loomade tunnused,
   — loomade liikumine (sissetoomine ja väljaviimine),
   — läbiviidud veterinaarkontrollid,
   — haiguslugu,
   — sperma sihtkoht,
   — sperma ladustamine;

3. peab riiklik veterinaararst neid kontrollima vähemalt kaks korda aastas, et tagada heakskiitmise ja järelevalve tingimuste täitmine;

4. peavad need tööle võtma pädeva personali, mille liikmed on saanud piisava väljaõppe desinfektsiooni ja hügieeni meetodite alal haiguse leviku vältimiseks;

5. tuleb jälgida, et:
   — spermat kogutakse, töödeldakse ja ladustatakse üksnes nendeks otstarveteks ettenähtud ruumides,
   — kõik esemed, mis kogumise või töötlemise ajal puutuvad kokku sperma või doonorloomaga, desinfitseeritakse või steriliseeritakse enne iga kasutust,
   — iga sperma ladustamise või vedamise anum desinfitseeritakse või steriliseeritakse enne kasutust;

6. peab see tingimata kasutama:
   — sperma töötlemisel tarvitatavat loomset saadust (lisaainet või lahjendusvedelikku), mis ei kujuta ohtu tervisele või mida on sellise ohu välistamiseks eelnevalt töödeldud,
   — külmutusainet, mida ei ole varem muude loomsete saaduste puhul kasutatud;

7. peavad need tagama, et iga spermakogus tehakse piisavalt äratuntavaks, et saaks kindlaks teha kogumise kuupäeva, doonorlooma tõu ja tunnused, samuti kogumise läbiviinud heakskiidetud jaama.

II PEATÜKK

Seemendusjaamades kohaldatavad tingimused

Isaste doonorloomade vastuvõtmise nõuded

A. TÄKUD

Sperma kogumiseks võib kasutada üksnes täkkusid, kelle puhul on riiklikule veterinaararstile tõendatud, et nad vastavad järgmistele nõuetele:

1. sperma kogumise ajal peab neil olema hea tervis;

2. nad peavad vastama direktiivi 90/426/EMÜ nõuetele ja olema pärit ettevõtetest, mis samuti vastavad nendele nõuetele;

3. 60 päeva jooksul enne esimest kogumist peavad neile olema tehtud järgmised negatiivseid tulemusi andnud testid:

   a) hobuste nakkava kehvveresuse avastamiseks Cogginsi testina tuntud agar-geeli immuundifusioontest,

   b) hobuste viirusarteriidi avastamiseks seerumi neutralisatsiooni test (lahjendusel vähem kui 1:4), ja juhul kui see test annab positiivse tulemuse, kogu sperma viroloogiline uuring, mis peab andma negatiivse tulemuse,

   c) hobuste nakkava metriidi avastamiseks vähemalt kusitist ja seemnepurske-eelsest vedelikust võetud proovide analüüs, eraldades mikroobi *Taylorella equigenitalis*.

   Nende testide tulemused peab tõendama laboratoorium, mille on heaks kiitnud pädev asutus.

   Punkti 3 esimeses lõigus nimetatud aja jooksul ja kogumise ajal ei tohi täkke lubada paarituda looduslikult.

B. LAMBAD JA KITSED

1. Sperma kogumiseks võib kasutada üksnes keskuste või majandite lambaid ja kitsi, kelle puhul on riiklikule veterinaararstile tõendatud, et nad vastavad järgmistele nõuetele:

   a) sperma kogumise ajal peab neil olema hea tervis;

   b) nad peavad vastama ühendusesisest kauplemist käsitleva direktiivi 91/68/EMÜ artiklites 4, 5 ja 6 sätestatud nõuetele.

      Peale selle peavad 30 päeva jooksul enne kogumist olema doonorloomadele tehtud järgmised negatiivseid tulemusi andnud testid:

      — test brutselloosi (*Brucella melitensis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ C lisale,

      — nakkava epididümiidi (*Brucella ovis*) test vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ D lisale,

      — lammaste Borderi haiguse test;

   c) nad on läbinud asjakohased testid ja kontrollid, mis tagavad alapunktides a ja b sätestatud nõuete täitmise.

2. Punktis 1 osutatud testid peab tegema laboratoorium, mille on liikmesriik heaks kiitnud.

C. Juhul kui mõne punktides A või B osutatud testi tulemus osutub positiivseks, tuleb loom eraldada ja spermat, mis on sellelt loomalt kogutud pärast eelmist negatiivse tulemusega testi, ei tohi turule viia. Sama kehtib ka sperma kohta, mis on kogutud pärast positiivse tulemuse andnud testi tegemise kuupäeva ettevõtte või seemendusjaama teistelt loomadelt. Spermaga ei tohi kauplema hakata enne, kui jaama tervislik olukord on taastatud.

III PEATÜKK

Sperma, munarakkude ja embrüote suhtes kohaldatavad nõuded

Sperma, munarakud ja embrüod peavad olema kogutud, töödeldud, pestud ja säilitatud elus mikroorganismidest vaba biopreparaadi abil vastavalt järgmistele põhimõtetele:

a) munarakke ja embrüoid tuleb pesta vastavalt käesoleva direktiivi artikli 11 lõikele 3. Nende läbipaistev osa peab jääma rikkumatuks enne ja pärast pesemist. Ühekorraga võib pesta üksnes ühelt ja samalt doonorloomalt saadud munarakke ja embrüoid. Pärast pesemist tuleb kontrollida iga munaraku või embrüo läbipaistva osa kogu pinda vähemalt viiekümnekordse suurenduse all ning tõestada selle rikkumatus ja võõrkehade puudumine selle küljes;

b) munarakkude ja embrüote kogumiseks, külmutamiseks ja säilitamiseks kasutatav keskkond ja lahused tuleb steriliseerida vastavalt artikli 11 lõikes 3 sätestatud heakskiidetud meetoditele ja käsitleda steriilselt. Kogumise, pesemise ja säilitamise keskkondadesse tuleb lisada antibiootikumid vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis kehtestatakse artiklis 26 sätestatud korras;

c) kõik munarakkude ja embrüote kogumisel, käsitlemisel, pesemisel, külmutamisel ja säilitamisel kasutatavad materjalid tuleb steriliseerida enne kasutust;

d) vastavalt artikli 11 lõikele 2 peavad haigusetekitajate olemasolu välistamiseks neile olema tehtud eelkõige kogumis- ja pesemisvedelike lisatestid, mis määratakse kindlaks artiklis 26 ettenähtud korras;

e) neid tuleb hoida steriilsetes anumates (ampullides ja kõrtes, mis on artiklis 26 sätestatud korras kehtestatud meetodil nõuetekohaselt identifitseeritud):

— mis sisaldavad üksnes ühelt isaselt või emaselt doonorloomalt saadud saadusi,

— mis on pitseeritud alkoholis või värskes vedellämmastikus külmutamise ajal ja sildistatud,

ning panna steriliseeritud vedellämmastiku mahutitesse, mille puhul ei ole ohtu saadusi saastada;

f) neid tuleb säilitada heakskiidetud tingimustes vähemalt 30 päeva enne lähetamist;

g) neid tuleb vedada mahutites, mis on enne kasutust puhastatud, desinfitseeritud ja steriliseeritud.

IV PEATÜKK

Emased doonorloomad

Emaseid loomi võib munarakkude ja embrüote kogumiseks kasutada üksnes juhul, kui riiklikule veterinaararstile on tõendatud, et nad vastavad asjakohastele direktiividele, milles käsitletakse ühendusesisest kauplemist elusloomadega tõuaretuse ja asjaomase tõu tootmise eesmärgil, nimelt sigade puhul direktiivile 64/432/EMÜ, hobuslaste puhul direktiivile 90/426/EMÜ, lammaste ja kitsede puhul direktiivile 91/68/EMÜ, ning et nad on pärit karjadest, mis samuti vastavad nimetatud nõuetele.

E LISA

SERTIFIKAAT

EUROOPA ÜHENDUS

<table>
<tr><td rowspan="2">1. Kaubasaatja (täielik nimi ja aadress)

3. Kaubasaaja (täielik nimi ja aadress)</td><td>VETERINAARSERTIFIKAAT
Nr ORIGINAAL (a)

2. Päritoluliikmesriik

4. PÄDEV ASUTUS</td></tr>
<tr><td>5. Aadress:
— päritolukohaks oleva ettevõtte või ametlikult heakskiidetud asutuse, instituudi või keskuse aadress (b)
— sihtkohaks oleva ettevõtte või vahendaja või ametlikult heakskiidetud asutuse, instituudi või keskuse aadress (b)</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Laadimiskoht

7. Transpordivahend</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Liik

9. Loomade / tarude / või mesilasemade (kaasa arvatud saatemesilaste) arv (b)</td></tr>
<tr><td colspan="2">10. Partii tunnused</td></tr>
<tr><td colspan="2">11. KINNITUS (c)

Koht ..... Kuupäev .....

Allkiri:

Nimi suurte tähtedega:

Ametinimetus:</td></tr>
</table>

(a) Iga kaubasaadetise jaoks peab olema eraldi sertifikaat, mille originaal peab saadetisega kaasas olema kuni lõppsihtkohani; sertifikaat kehtib 10 päeva.
(b) Mittevajalik maha tõmmata.
(c) Täita direktiivi 92/65/EMÜ artiklite 5–11 kohaselt 24 tunni jooksul enne loomade laadimist.